

ВОЗИМО СЕ

Возимо се. Покрај пута
разасута
села леже.
Ко потоци после буре
коњи јуре,
лете, беже.

Врх потока и шипрага
топла, блага
вечер пада.
Возимо се. Сања цвеће;
Мирис слеће
са ливада.

Гле, сеоске куће беле
као стреле
тек пролете.
Поред пута стабла вита,
шибље, жита,
лете, лете.

Гле, почињу и светлаци,
лете знаци,
да се пале,
и из магле трепте сиве
као живе звезде мале.

По бескрајно нежном, меком
и далеком
небу плаву
насмејани месец блуди,
што на људи
личи главу.

Возимо се. Покрај пута
разасута
села леже.
Ко потоци после буре
коњи јуре,
лете, беже.

Десанка Максимовић